

2. Pierwszeństwo do uzyskania kredytu, o którym mowa w ust. 1, mają osoby zobowiązane do przeprowadzenia remontu kapitalnego domu jednorodzinnego (lokalu) na podstawie decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej.

3. Kredyt na przebudowę strychów, suszarni i innych pomieszczeń w budynkach mieszkalnych na lokale mieszkalne powinien być przyznawany przede wszystkim młodym małżeństwom.

4. Warunkiem przyznania kredytu, o którym mowa w ust. 1, jest posiadanie przez zainteresowaną osobę wkładu własnego w wysokości co najmniej 20% planowanej wartości robót, a ponadto przy przebudowie strychów, suszarni i innych pomieszczeń na lokale mieszkalne lub lokale mieszkalne z pomieszczeniem na pracownię twórcy lub samodzielną pracownię twórcy — zawarcie umowy o udostępnienie pomieszczenia do przebudowy z jednostką zarządzającą budynkiem.

5. Warunek, o którym mowa w ust. 4, nie dotyczy osób dokonujących remontu kapitalnego na podstawie decyzji właściwego terenowego organu administracji państwowej.

6. Kredyt na cele określone w ust. 1 może być udzielony do wysokości 450.000 zł. Okres spłaty kredytu wynosi do 20 lat.

7. Rozpoczęcie spłaty kredytu, o którym mowa w ust. 1, następuje po upływie 2 lat od daty jego przyznania.

§ 21. 1. Pracownikom uspołecznionych zakładów pracy, instytucji, organizacji społecznych i zawodowych, którzy nie mają możliwości uzyskania pomocy finansowej ze środków zakładowych funduszy mieszkaniowych, jak też emerytom i rencistom oraz osobom prowadzącym działalność twórczą lub artystyczną może być przyznany kredyt na uzupełnienie wkładów mieszkaniowych.

2. Członkom spółdzielni lub pełnoletnim kandydatom, rezygnującym z przydziału mieszkań ze spółdzielczego bu-

downictwa wielorodzinnego, podejmującym budowę domów jednorodzinnych, lokali w małych domach mieszkalnych lub lokali w domach wielomieszkaniowych, może być przyznany kredyt na uzupełnienie wkładów własnych.

3. Kredyt, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być przyznawany do wysokości 2/3 wymaganego wkładu mieszkaniowego lub wkładu własnego.

4. Okres spłaty kredytu, o którym mowa w ust. 1 i 2, wynosi 5 lat.

§ 22. Prezes Narodowego Banku Polskiego oraz Prezes Zarządu Banku Gospodarki Żywnościowej ustala tryb udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów, o których mowa w rozporządzeniu.

§ 23. 1. Kredyt wykorzystany na sfinansowanie robót wykonanych w 1982 r. przy budowie spółdzielczych domów wielorodzinnych oraz spółdzielczych domów jednorodzinnych w zabudowie zwartej, w części odpowiadającej różnicy wartości robót wyliczonej według cen obowiązujących w 1982 r. i cen z 1978 r., podlega umorzeniu.

2. W razie zbycia przez członka spółdzielni spółdzielczego prawa do lokalu przydzielonego na warunkach własnościowych przed upływem 15 lat od daty jego nabycia, przypadająca na ten lokal umorzona część kredytu, o którym mowa w ust. 1, podlega jednorazowej spłacie. Podlega także zwrotowi dotacja przyznana na podstawie § 5 ust. 2.

3. Kredyt, o którym mowa w ust. 1, dotyczący budowy spółdzielczych domów jednorodzinnych w zabudowie zwartej, podlega spłacie na warunkach określonych w umowie kredytowej.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r. i ma zastosowanie do umów kredytowych zawieranych po tym terminie.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

5

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego, wykonujący działalność wytwórczą, handlową i usługową, w tym również w zakresie zajęć zarobkowych, mogą być opodatkowani tymi podatkami w formie ryczałtu, jeżeli wykonują działalność w warunkach określonych w rozporządzeniu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie handlu artykułami przemysłowymi i handlu żywcem.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1, mogą być opodatkowani w formie ryczałtu, jeżeli:

- 1) mają uprawnienie do wykonywania działalności, wydane na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) nie wykonują sami ani ich małżonkowie — poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w § 1 —

innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; nie wyłącza jednak zastosowania ryczałtu wykonywanie:

- a) przez podatnika lub jego małżonka we własnym imieniu działalności opodatkowanej w formach zryczałtowanych od przychodów ze zrywki i wywozu drewna z lasów z użyciem ciągników, z hodowli lisów i nerek oraz z pozyskiwania i sprzedaży odpadów poużytkowych i produkcyjnych,
- b) przez małżonka we własnym imieniu działalności opodatkowanej w formie ryczałtu; jeżeli jednak działalność jest wykonywana przez współników, wykonywanie przez małżonka współnika działalności podlegającej podatkowi obrotowemu, z wyjątkiem określonej pod lit. a), wyłącza zastosowanie opodatkowania w formie ryczałtu zarówno w stosunku do spółki, jak i małżonka współnika,
- 3) prowadzą ewidencję sprzedaży wyrobów, towarów i usług,
- 4) osiągnęli z działalności w roku poprzedzającym rok podatkowy dochód nie przekraczający sześciokrotnej

przeciętnej w tym roku płacy w gospodarce uspołecznionej; podatnicy wykonujący działalność wyłącznie w zakresie rzemiosł: rzeźnictwo i wędliniarstwo, piekarstwo oraz usługowy przemiał, przerób i śrutowanie zbóż mogą być opodatkowani w formie ryczałtu także wtedy, gdy osiągają wyższe dochody.

2. Wysokość sześciokrotnej przeciętnej płacy, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jest ogłaszana w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów w drodze obwieszczenia Ministra Finansów — wstępnie w terminie do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy na podstawie danych o wysokości przeciętnej płacy w gospodarce uspołecznionej za trzy kwartały oraz ostatecznie — w terminie do dnia 15 lutego roku podatkowego na podstawie komunikatu Głównego Urzędu Statystycznego o wysokości przeciętnej płacy w gospodarce uspołecznionej za rok poprzedzający rok podatkowy.

3. Podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu mogą być opłacane również przez spółki nie posiadające osobowości prawnej, jeżeli wszyscy wspólnicy są wymienieni w uprawnieniu do wykonywania działalności.

4. Za dochód z działalności osiągnięty w roku poprzedzającym rok podatkowy przyjmuje się kwotę dochodu obliczonego w stosunku rocznym; w razie jednak wykonywania działalności, która ze względu na jej charakter może być wykonywana przez okres krótszy niż rok, przyjmuje się dochód faktycznie osiągnięty. Jeżeli podatnik w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacał podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach, za dochód z tej działalności uważa się dochód ostatecznie przyjęty do wymiaru podatku dochodowego, a w razie opodatkowania w innych formach — dochód ustalony przez organ podatkowy w drodze oszacowania.

§ 3. 1. Podatnicy opodatkowani w formie ryczałtu są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży w książce ewidencji sprzedaży, do której wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i i kredytowej wyrobów, towarów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również otrzymane zaliczki na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży. W razie wykonywania różnych rodzajów świadczeń, dla których obowiązują różne stawki podatku obrotowego albo dla których w decyzji (§ 6 ust. 1) określono różne procentowe wskaźniki zysku netto od obrotu, podatnik powinien wpisywać kwoty należności za poszczególne rodzaje świadczeń w odrębnych rubrykach książki.

2. W razie dokonywania sprzedaży przez więcej niż jedną osobę, ewidencja sprzedaży może być prowadzona przez każdą z tych osób w odrębnej książce.

3. Książka ewidencji sprzedaży powinna być zbroszowana, a jej karty ponumerowane.

4. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi podatkowemu.

5. Codziennie oraz po zakończeniu każdego miesiąca należy zsumować zapisy w książce ewidencji sprzedaży. W razie prowadzenia ewidencji sprzedaży w więcej niż jednej książce, po zakończeniu każdego miesiąca zapisy sum miesięcznych z poszczególnych książek należy przynieść do jednej książki i zsumować. Po zakończeniu roku należy sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne roczne zestawienie sum miesięcznych i zsumować je. Zapisów należy dokonywać atramentem lub długopisem.

6. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży nie dotyczy:

- 1) podatników, którzy wystawiają rachunki w każdym wypadku sprzedaży,
- 2) podatników wykonujących działalność wyłącznie w zakresie rzemiosł piekarstwo oraz usługowy przemiał, przerób i śrutowanie zbóż, którzy stosownie do odrębnych przepisów są obowiązani prowadzić właściwą dokumentację wypieku bądź przemiału (śrutowania). Podatnicy ci wpisują do książki sumy miesięcznych obrotów wynikające z kopii wystawionych rachunków lub książki wypieku albo właściwej dokumentacji przemiałowej.

7. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów i usług nie dotyczy również podatników wykonujących działalność w zakresie rzemiosł: rzeźnictwo i wędliniarstwo, cukiernictwo, cukiernictwo wraz z piekarstwem, kuchmistrzostwo oraz wytwarzanie napojów chłodzących, jeżeli sprzedaż tych napojów dokonywana jest bezpośrednio konsumentom. Podatnicy ci wpisują do książkiienne sumy sprzedaży.

8. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży powstaje od pierwszego dnia okresu, którego dotyczy wniosek o zastosowanie ryczałtu.

§ 4. Opodatkowanie w formie ryczałtu może być zastosowane do podatnika, który złoży organowi podatkowemu wniosek według ustalonego wzoru o zastosowanie tej formy opodatkowania przy zgłoszeniu obowiązku podatkowego albo w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ostatecznie wysokości sześciokrotnej przeciętnej płacy, o której mowa w § 2 ust. 2.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania w formie ryczałtu stanowi obrót roczny wynikający z książki ewidencji sprzedaży oraz dochód roczny ustalony z zastosowaniem określonego w decyzji (§ 6 ust. 1) procentowego wskaźnika zysku netto od obrotu.

2. Ryczałt za rok podatkowy stanowi suma podatków obrotowego i dochodowego przypadających od obrotu i dochodu, stanowiących podstawę opodatkowania w formie ryczałtu. W wypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) i ust. 3 przy ustalaniu wysokości ryczałtu uwzględnia się odpowiednio wyższą lub niższą stopę procentową podatku dochodowego. Jeżeli działalność jest wykonywana przez wspólników, ustala się łączny wymiar podatków w formie ryczałtu dla spółki.

3. W razie rozpoczęcia wykonywania lub zaprzestania na stałe wykonywania działalności w ciągu roku, ryczałt w części przypadającej na podatek dochodowy za okres wykonywania działalności ustala się przyjmując za podstawę dochód osiągnięty w tym okresie i stosując do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym; dotyczy to również wymiaru podatku dochodowego za pozostałą część roku, jeżeli podatnik w tym okresie uzyskał dochód podlegający opodatkowaniu.

4. Organ podatkowy drugiej instancji może, na wniosek właściwej izby rzemieślniczej, zastosować na terenie województwa obniżkę wysokości ryczałtu, nie większą jednak niż o 10% dla podatników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego i wykonujących to rzemiosło. Obniżka ta może dotyczyć wszystkich lub niektórych rodzajów rzemiosł artystycznych, których rozwój na terenie województwa jest szczególnie potrzebny. Obniżka przysłu-

guje w razie stwierdzenia przez właściwą izbę rzemieślniczą wykonywania rzemiosła artystycznego, po dokonaniu oceny działalności wytwórczej lub usługowej podatnika przez komisję rzemiosł artystycznych. Obniżkę stosuje się poczynając od wskazanego przez izbę rzemieślniczą miesiąca, w którym podatnik rozpoczął wykonywanie rzemiosła artystycznego. Obniżkę cofa się poczynając od miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie wykonywania rzemiosła artystycznego. Izba rzemieślnicza zawiadamia organ podatkowy o rozpoczęciu i zaprzestaniu przez podatnika wykonywania rzemiosła artystycznego.

§ 6. 1. W decyzji w sprawie zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu organ podatkowy określa procentowy wskaźnik zysku netto od obrotu. Organ podatkowy może określić więcej niż jeden wskaźnik zysku netto, jeżeli podatnik wykonuje różne rodzaje działalności lub w ramach jednego rodzaju działalności różne rodzaje świadczeń.

2. Podatnik może zrzec się zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji w sprawie zastosowania opodatkowania w tej formie. W tym samym terminie podatnik może złożyć wniosek o zastosowanie innej zryczałtowanej formy opodatkowania, jeżeli wykonuje działalność w warunkach uprawniających do jej zastosowania.

3. Jeżeli podatnik nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 2, powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach. Obowiązek zaprowadzenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatecznej decyzji o odmowie zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu lub po zrzeczeniu się przez podatnika zastosowania tej formy opodatkowania. Do tego czasu podatnik ma obowiązek prowadzić ewidencję sprzedaży.

§ 7. 1. Podatnicy opodatkowani w formie ryczałtu są obowiązani wpłacać w ciągu roku bez wezwania, w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, zaliczki na poczet ryczałtu, składając organowi podatkowemu deklaracje według ustalonego wzoru.

2. Zaliczkę, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, stanowi suma podatków obrotowego i dochodowego przypadających od obrotu za miesiąc ubiegły, wynikającego z książki ewidencji sprzedaży, oraz dochodu odpowiadającego iloczynowi obrotu i procentowego wskaźnika zysku netto określonego w decyzji w sprawie zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu. Do dochodu stosuje się stopę procentową podatku dochodowego odpowiadającą temu dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym. W razie wykonywania działalności, która ze względu na jej charakter może być wykonywana przez okres krótszy niż rok, do dochodu stosuje się stopę procentową podatku dochodowego odpowiadającą temu dochodowi obliczonemu w stosunku do liczby miesięcy, w których działalność jest wykonywana w ciągu roku.

3. Na wniosek podatnika organ podatkowy może ustalić stopę procentową podatku dochodowego odpowiadającą przewidywanemu dochodowi rocznemu w razie znacznego różnicowania wysokości dochodów miesięcznych. W wypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) i ust. 3 przy ustalaniu wysokości zaliczki uwzględnia się odpowiednio wyższą lub niższą stopę procentową podatku dochodowego. Przy ustalaniu wysokości zaliczki uwzględnia się również obniżkę ryczałtu, o której mowa w § 5 ust. 4.

4. Zaliczkę za miesiąc grudzień stanowi różnica między ryczałtem za rok podatkowy a sumą zaliczek za po-

przednie miesiące tego roku. Do deklaracji za miesiąc grudzień podatnicy obowiązani są dołączyć książki ewidencji sprzedaży za rok podatkowy.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w razie zaprzestania na stałe wykonywania działalności w ciągu roku, z tym że podatnicy są obowiązani obliczyć i wpłacić zaliczkę za ostatni miesiąc wykonywania działalności w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

§ 8. 1. Podatnicy opodatkowani w formie ryczałtu są obowiązani zawiadomić organ podatkowy o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie ryczałtu, a mianowicie:

- 1) o zmianach, które powodują utratę warunków do opodatkowania w formie ryczałtu,
- 2) o następujących zmianach, które mają wpływ na procentowy wskaźnik zysku netto od obrotu: o zmianach w stanie zatrudnienia, o zmianach miejsca wykonywania działalności oraz o zmianach rodzaju i zakresu wykonywanej działalności.

2. O zmianach, o których mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany zawiadomić pisemnie organ podatkowy najpóźniej w terminie 7 dni.

§ 9. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 2, organ podatkowy może z urzędu lub na wniosek podatnika zmienić procentowy wskaźnik zysku netto od obrotu poczynając od dnia, w którym zaszły zmiany. W takim wypadku decyzją w sprawie zmiany wskaźnika organ podatkowy doręcza podatnikowi w terminie 14 dni od złożenia zawiadomienia o zmianach. Przepis § 6 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Podatnicy, którzy zawiadomią organ podatkowy o utracie warunków do opodatkowania w formie ryczałtu, zostaną opodatkowani podatkami obrotowym i dochodowym na ogólnych zasadach, poczynając od dnia, w którym nastąpiła utrata tych warunków. Obowiązek zaprowadzenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatnik utracił warunki do opodatkowania w formie ryczałtu. Do tego czasu podatnik ma obowiązek prowadzić książkę ewidencji sprzedaży.

2. Do podatników, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 3 w zakresie sposobu ustalenia ryczałtu oraz podatku dochodowego na ogólnych zasadach. Podatnicy ci mają obowiązek złożyć organowi podatkowemu książkę ewidencji sprzedaży w terminie do dnia 7 miesiąca następującego po miesiącu, w którym utracili warunki do opodatkowania w formie ryczałtu.

§ 11. 1. Podatnicy, którzy:

- 1) podali we wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie ryczałtu dane niezgodne ze stanem faktycznym, powodujące nieuzasadnione zastosowanie tej formy opodatkowania lub ustalenie wysokości ryczałtu w kwocie niższej od należnej,
- 2) nie zawiadomili organu podatkowego o zmianach powodujących utratę warunków do opodatkowania w formie ryczałtu albo mających wpływ na podwyższenie procentowego wskaźnika zysku netto bądź w zawiadomieniu podali dane w tym zakresie niezgodne ze stanem faktycznym,
- 3) prowadzili nierzetelnie (niezgodnie ze stanem faktycznym) książkę ewidencji sprzedaży lub dokumentację, o której mowa w § 3 ust. 6 pkt 2, powodując przez

to ustalenie wysokości ryczałtu w kwocie niższej od należnej, bądź nie prowadzili jej w ogóle albo nie przedstawili organowi podatkowemu w terminie, uniemożliwiając przez to ustalenie wysokości ryczałtu,

- 4) wykazali obrót niższy od przeciętnie osiąganego z uwzględnieniem rodzaju i miejsca wykonywania świadczeń, wielkości zużycia materiałów oraz stanu zatrudnienia i okoliczność ta została potwierdzona przez właściwy cech lub właściwe zrzeczenie prywatnego handlu i usług na podstawie opinii biegłego,

zostaną wyłączeni z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu i będą opłacać podatki obrotowy i dochodowy na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy. Podatnikom tym nie ustala się również w okresie dwóch następnych lat podatkowych zryczałtowanych form opodatkowania, z wyjątkiem określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 lit. a).

2. W wypadkach określonych w ust. 1 obowiązek zaprowadzenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zo-

stała doręczona ostateczna decyzja wyłączająca podatnika z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu.

§ 12. W razie wyłączenia podatnika z zastosowania opodatkowania w formie ryczałtu kwoty wpłacone z tego tytułu zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy, ustalone na ogólnych zasadach.

§ 13. 1. W 1983 r. pierwsze z obwieszczeń, o których mowa w § 2 ust. 2, zostanie ogłoszone w terminie 10 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie ryczałtu w 1983 r. może być złożony w ciągu całego roku. W takim wypadku za okres do dnia, od którego ma być zastosowana ta forma opodatkowania, podatnicy opłacają podatki w dotychczasowych formach, natomiast przy ustalaniu ryczałtu w części przypadającej na podatek dochodowy stosuje się odpowiednio zasady określone w § 5 ust. 3.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Bień

6

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 stycznia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 9 pkt 1, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 2-4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1982 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników oraz w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła (Dz. U. Nr 6, poz. 47) po § 21 dodaje się § 21a i § 21b w brzmieniu:

„§ 21a. 1. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są prowadzić ewidencję sprzedaży w książce ewidencji sprzedaży.

2. Obowiązek prowadzenia ewidencji sprzedaży nie dotyczy podatników wykonujących działalność w zakresie:

- 1) handlu artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów,
- 2) przemysłu gastronomicznego, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa,
- 3) przewozu osób i ładunków środkami transportu wodnego śródlądowego,
- 4) usług rozrywkowych, z wyjątkiem lekcji tańca,

przy zatrudnieniu najwyżej jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny, nie licząc małżonka.

§ 21b. 1. Do książki ewidencji sprzedaży wpisuje się bezpośrednio po sprzedaży poszczególne kwoty sprzedaży gotówkowej i kredytowej wyrobów, towarów i usług. Wpisaniu do książki podlegają również za-

liczki otrzymane na poczet należności z tytułu sprzedaży, o które zmniejsza się należność wpisywaną po dokonaniu sprzedaży.

2. W razie dokonywania sprzedaży przez więcej niż jedną osobę, ewidencja sprzedaży może być prowadzona przez każdą z tych osób w odrębnej książce.

3. Książka ewidencji sprzedaży powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane.

4. Przed rozpoczęciem zapisów książka ewidencji sprzedaży powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi podatkowemu.

5. Codziennie oraz po zakończeniu każdego miesiąca należy zsumować zapisy w książce ewidencji sprzedaży. W razie prowadzenia ewidencji sprzedaży w więcej niż jednej książce (ust. 2), po zakończeniu każdego miesiąca zapisy sum miesięcznych z poszczególnych ksiąg należy przenieść do jednej książki i zsumować te zapisy. Po zakończeniu roku należy sporządzić na oddzielnej karcie książki ogólne roczne zestawienie sum miesięcznych i zsumować je. Zapisów należy dokonywać atramentem lub długopisem.

6. Obowiązek dokonywania zapisów w książce ewidencji sprzedaży bezpośrednio po sprzedaży wyrobów, towarów i usług nie dotyczy:

- 1) podatników, którzy wystawiają rachunki w każdym wypadku sprzedaży,